

De energie van geslepen stenen

edelsteentherapie voor
gevorderden

De energie van geslepen stenen

edelsteenthérapie voor
gevorderden

André Molenaar

Schrijver: André molenaar
Coverontwerp: Anno Mundi
ISBN: 9789402137828

© Anno Mundi TM 2015

Voorwoord van de uitgever

"De energie van geslepen stenen" is zeker geen werkje voor de aanvanger in de (energetische) edelsteentherapie.

Buiten een stukje esoterie wat we tegenkomen in de inleiding gaat André al snel over op het daadwerkelijke onderwerp: de bijzondere toepassing van geslepen stenen.

Hierbij behandelt hij de 81 aura lagen welke ons omhullen en welke het mogelijk maken door middel van negen edelsteen slijpvormen, met de precisie van een chirurgisch scalpel, een fysieke of geestelijke klacht te behandelen met het doel tot heling te komen.

Met name de diverse aspecten van het hartchakra als verbinder tussen het energetisch fysiek en het energetisch geestelijk vormen een interessante verbinding tussen de door André ontwikkelde Chakra Numerologie en de edelsteentherapie.

Dit werkje is wederom een verdieping in de (energetische) edelsteentherapie zoals uitsluitend André dit wist aan te reiken.

Zoals in alle door André geschreven werkjes is er ook in dit boekje geen sprake van een index of duidelijke hoofdstukken. Dit deed hij met een bewust doel en uit respect voor hem is dit werkje dan ook niet voorzien van een index of hoofdstuk indeling.

Wij wensen de lezer vele leerzame leesuren toe en hopen dat het voldoet aan één van de doelstellingen van André namelijk om de edelsteentherapie op een hoger niveau te brengen en tot algemeen geaccepteerde serieuze therapievorm te maken.

Over de schrijver

André Molenaar (1955 - 2011) was in vele opzichten een bijzonder mens.

Hij heeft honderden manuscripten nagelaten over de meest uiteenlopende onderwerpen.

Edelsteen Therapie, Chakra - Numerologie, Energetische Edelsteentherapie, Magie, Alchemie, Esoterische filosofie, kruiden en natuurgeneeswijzen waren zijn meest geliefde onderwerpen.

Vele ontwikkelingen heeft hij op zijn naam geschreven en tijdens opleidingen, cursussen, workshops en lezingen mogen presenteren. Vaak was hij op “alternatieve” beurzen te vinden waar hij de door hem ontwikkelde “Energetische Edelsteen Therapie” demonstreerde. Menig beursganger kent hem nog van zijn lezingen over Chakra-Numerologie en veelal was hij ook in het forum van dergelijke beurzen te vinden.

Zijn kennis over edelstenen en edelsteentherapie was bijna oneindig zoals blijkt uit de vele manuscripten die hij nagelaten heeft en waarvan deze uitgave er één van is.

De laatste jaren van zijn leven heeft hij zich bezig gehouden met het op schrift stellen van zijn weten in de hoop dat dit beschikbaar zou komen voor hen welke hier belang bij hebben.

Het was onder meer André zijn streven om de edelsteentherapie een plaats te geven tussen de serieuze therapie vormen zoals bijvoorbeeld de homeopathie en de Bachbloesem therapie.

Hiertoe introduceerde hij tevens een diagnostisch middel onder de naam Chakra Numerologie waarbij de krachtpunten en nog te ontwikkelen krachtpunten van de cliënt, zowel op

geestelijk als lichamelijk niveau, duidelijk naar voren komen en waar een behandelingsplan op afgestemd kan worden.

Voor hem was uitermate belangrijk dat de energetische edelsteentherapie uitgeoefend wordt op de basis van kennis en uit de sfeer van: *"ik voel, ik voel wat jij niet voelt"* gehaald zou dienen te worden.

Zo achtte hij het onmogelijk dat iemand door het volgen van slechts één weekend cursus het predikaat **"Edelsteen Therapeut"** zou kunnen voeren.

Dit laatste zou volgens hem uitsluitend tot teleurstellingen leiden, de teleurstelling van de "therapeut" omdat deze binnen de kortste tijd tegen de grenzen van zijn kennis of kunde aan zou lopen en de teleurstelling van de cliënt welke de edelsteen therapie als onwerkzaam af zou doen aangezien geen daadwerkelijke resultaten bereikt worden.

Aan de andere kant zag hij ook dat een kennismakingscursus, voor een enkeling, misschien de eerste opstap zou kunnen zijn om zich daadwerkelijk in de rijke materie van deze therapievorm te verdiepen.

Voelen, kennen en kunnen was de Trias die hij op zijn cursisten over trachtte te brengen en welke Trias uit vrijwel al zijn werken en werkjes spreekt.

Dat hij in zijn geschriften vaak terug valt op "oude kennis" is niet verwonderlijk aangezien met name in de edelsteentherapie er veel kennis in het verleden opgedaan is. Het rationele en modern wetenschappelijk denken welke deze therapievorm als onwerkzaam terzijde stelt heeft hij nooit geaccepteerd.

Zijn studies hebben hem gebracht tot de bronnen van de kabbala en de rijkdom van de alchemie, de hieruit door hem gedistilleerde kennis vindt men, indirect, terug in zijn werken.

Inleiding

De mens is immer gefascineerd geweest door edelstenen, de schoonheid, de uiterlijke maar ook innerlijke pracht van een (edel-)steen kan nog steeds velen bekoren.

De heldere schittering of een mystieke gloed doet vermoeden dat de steen meer te bieden heeft dan uitsluitend zijn kleurenpracht.

Niet alleen waren in vroeger tijden edelstenen een teken van rijkdom maar deze werden ook gedragen vanwege hun schoonheid EN vermoede of feitelijke (helende) krachten.

Momenteel leven we in een tijd waarin er niet meer zozeer gekeken wordt naar de innerlijke schoonheid van een steen en vandaar dat er vele edelsteen imitaties verwerkt worden in moderne sieraden.

Een teken dat er aan uiterlijkheden en schijnwerkelijkheden (virtuele realiteit) meer waarde gehecht wordt dan aan diepere waarden.

De wetenschap heeft het mysterie weggerationaliseerd en lieden welke het mysterie in de oude wetenschappen pogen te vinden belachelijk gemaakt.

Ooit sprak een cliënt van een natuurgeneeskundig therapeut: *"De werking van (edel-)stenen geloof ik niet in, maar **ze maken mij zo blij als ik er naar kijk.**"*

Misschien is het vermeldenswaard dat deze cliënt aan zware depressies leed.

Degene welke wel eens een zogenaamde stenenbeurs bezocht heeft kan getuigen van het feit dat hier vaak ware wonderen der natuur te aanschouwen zijn. Prachtige verstilde energieën vol kleurenpracht of vormen die ons respect oproepen.

Wie is de maker van al dit schoons?

Ja, natuurlijk: de "natuur" is de maker van al de pracht welke ons omringt. De schoonheid van mens, dier, plant en mineraal is het gevolg van "de natuur".

Maar zou deze "natuur", op zich, niet kunnen bestaan uit een veel groter spectrum van energieën dan die ene eenheid?

De afgelopen tweeduizend jaar kon men in de Westerse wereld zeggen: "God heeft dit alles geschapen", terwijl voor die tijd "de Goden" (meervoud) en hun helpers hiervoor verantwoordelijk waren.

Hierbij is het overigens vermeldenswaard dat men in het monotheïsme graag melding maakt over Aartsengelen, engelen en heiligen welke nog steeds hun krachten delen.

In feite heeft het meergodendom plaatsgemaakt voor één God met een schare aan "mindere" edoch krachtige energieën.

Als voorbeeld een onweer.

We weten dat dit een bijzonder krachtig natuurverschijnsel is. In vroeger tijden werd dit verschijnsel in het Noorden van Europa toegeschreven aan de "dondergod" Wodan.

Natuurlijk weten we inmiddels het onweer duidelijk te verklaren maar wat men niet weet is dat tijdens onweersbuien ook, kortstondig, zogenaamde "antimaterie" ontstaat, welk laatste gegeven in de toekomstige tijd nog nader naar buiten zal komen.

(Dit boekje is door André geschreven in 2007 - De uitgever)

Als we dan kijken naar de betekenis van de dondergod Wodan en dat waar deze voor staat in verband brengen met antimaterie dan zou er ergens een lichtje kunnen gaan branden over de vroege betekenis van de Goden en het weten wat de vroegere mens hierover had, een weten wat door de "moderne" wetenschap afgedaan wordt als onzin en bijgeloof.

In dit verband (antimaterie) valt misschien ook te begrijpen dat men in vroeger jaren een vlierbes bij boerderijen plaatste aangezien men ervan overtuigd was dat deze zou beschermen tegen blikseminslag.

In het Duits wordt de vlierbes "Holunder" genoemd en het sprookje van Vrouw Holle is hier direct van afgeleid.

Wie zich verdiept in de figuur vrouw Holle komt alras uit bij de Alf. Een Alf (Oudnoors *álfar* en betekent *elf*) is in de Noorse mythologie een van de vruchtbare natuurgeesten of natuurkrachten, die al aan het werk waren voor er nog maar goden ontstonden.

Zij werken mee aan de opbouw, het in stand houden, maar ook de afbraak (antimaterie) van de wereld.

Ideeën welke honderden tot duizenden jaren oud zijn maar geplaatst over huidige en toekomstige "wetenschappelijke" context en inzichten nog wel eens van grote waarde zouden kunnen blijken te zijn.

Valt het te ontkennen dat er natuur Goden zijn?

Krachten welke onder de hoofdkracht van het "Al" vallen maar desalniettemin krachten (of Goden) van de natuur.

Als we deze natuurkrachten in huidige termen zouden willen definiëren komen we alras uit op "engelen energieën", hoewel in dit verband er een scheiding te maken valt gelijk het rijk der engelen te separeren valt.

Van Groot Natuurgeest, via natuur Goden en Elfen tot kabouters vallen de helpers van "de Natuur" te onderscheiden.

Onmiskkenbaar heeft alles wat binnen ons waarnemingsveld bestaat een eigen en unieke energie. Een energie welke we mogen waarnemen, beleven en voelen.

Wie kent niet de rustgevende uitstraling van de oude eikenboom?

De opwindende beleving aan de dans van het jonge riet in de wind langs de waterkant.

De schijngevechten welke de zwaluwen hoog aan de hemel uitvoeren terwijl deze insecten vangen.

De verlaten kracht die uitstraalt van een hunebed in Drenthe. Het gevoel van oneindigheid als we een rivier (Waal, Maas, Rijn of Lek) in alle rust zien stromen.

Het diepe ontzag wat we kunnen voelen bij het aanschouwen van een berg of een bergmassief.

Of zijn we het vermogen verloren om deze prachtige schouwspelen waar te nemen, vindt dit slechts plaats aan de rand van onze beleving gehaast zo we zijn, onderweg naar de volgende elektronische beleving in de vorm van een SMS of "belangrijke" melding op onze "smartphone"?

In onze "moderne" technologische maatschappij raken wij steeds verder verwijderd van de werkelijke waarden van beleving. "De Natuur" wordt gerationaliseerd als een noodzakelijk kwaad wat men nu eenmaal nodig heeft.

Maar wie kent nog de "koekoeksbloem" of het geluid van de "tureluur", weet nog of "de kauw" monogaam of polygaam is, kan in het stadspark een "es" onderscheiden van een "populier"?

Hoe ziet een "stekelbaarsje" er uit of de "zalm" welke laatste we regelmatig, al dan niet als delicatessen, eten?

Het antwoord: *"Dat zoek ik, als ik het wil weten, wel even op via het internet"* geeft aan hoe mijlenver wij reeds verwijderd zijn van onze "eigen" natuur, dat wat wij "zijn".

Het verlies van het oog voor de natuur, alles wat ons omringt, in grof- en fijnstoffelijke zin zal ons in de toekomstige tijd nog zwaar opbreken. Want immers wij, de mens, zijn een onlosmakelijk geheel van deze natuur.